

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnosti v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovredi.

Čežniki katol. tis-
kovna društva do-
majo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 19.

V Mariboru, dne 8. maja 1902.

Tečaj XXXVI.

Zemljijiški davek.

Ako se meščanom naloži davek na bicikle, na pse, ali druge enake reči in stvari, potem je mnogo nezadovoljnežev zaradi novega davka. Pravzaprav pa taki davki niso prehudi, kajti vsaki se jim lahko izogne s tem, da se znebi takih reči in stvari.

Nepremakljiv davek, katerega mora kmet leta za letom plačevati in z ozirom na katerega se mu priračunajo vsi drugi davki, je zemljijiški davek. Računi se zemljijiški davek po čistem dohodku, in sicer po čistem dohodku, kakor so si ga gospodje cenilci nekdaj mislili, ne pa kakoršen je v resnici. K temu zemljijiškemu davku pridejo potem različne doklade za občine, okraje, šole, ubožce itd. Kmet, kateremu se računi 600 gld. dohodkov, mora na davkih z dokladami vred plačati 120 do 140 gld. Deželni in državni uradnik pa, ki ima 600 plače, ne plača niti krajcarja. Tudi če kmetu zemljijišče popolnoma nič ali mnogo manj kakor je cenjeno nese, mora plačevati strogo določeni zemljijiški davek. Le pri uimah se mu odpisajo kake drobtinice. Ti odpisi pa so mnogokrat tako majhni, da kmet ne ve, ali je le šala ali resnica.

V naši davčni politiki se bo morala uvesti enakopravnost. Če kmet mora od namišljenega (fiktivnega) čistega dohodka plačevati zemljijiški davek, zraven pa še tudi pri gotovi visočini osebno dohodninski davek, naj se tudi uradnikom dovolijo iste ugodnosti. Ali pa kar bi bilo najboljše, zemljijiški davek se naj odpravi, in naj se upelja za vse stanove in ljudi veljavni stopnjevalni osebno dohod-

ninski davek. Povsed, tudi pri plačevanju davkov, je treba enakopravnosti.

Pridelki našega kmeta.

Vsaka država brani ceno kmetskih pridelkov s carino. Če pa ni carine na uvažanje kakega pridelka iz tujih držav ali če je ta carina le majhna, potem preplavijo tuji pridelki domačo državo, ter znižajo ceno domačih pridelkov. Naša avstrijska država se ne more slaviti, da s posebno skrbjo gleda na kmeta. Trgovinske pogodbe sklepajo se bolj v ministrstvih nego v zbornicah, in v zbornicah poslanci nimajo mnogokrat niti smisla, niti so poučeni dovolj, da bi branili kmeta in njegove koristi.

Naša država nalaga carine na tuja žita 1:50 gld., Francija 2:80 gld., Španija 4:20 gld., da celo Nemčija imenje vso carino na tuja žita, če prav mora mnogo več uvažati nego naša država.

Naša carina na živino je najnižja, ki je v Evropi. Imamo sicer carino 15 gld., pa s to carino se uvaža živine le za 3600. Države, ki imajo pogodbe z nami, uvažajo živino s carino 12:75 gld. in s to carino se uvaža živina za 115.610 gld. Za Srbijo pa znaša carina v našo državo samo 4 gld. in s to carino pride k nam živine za nad 3 milijone goldinarjev.

Tudi pri uvozu mesa in živalskih pridelkov, kakor so tolšča, črevesa, naša država odpira tujim pridelkom vrata.

Pri izvozu naše živine v druge države so jako sitne živino-zdravilstvene določbe. Tuje države grozno prežijo na našo živino in vsaki čas zaprejo mejo. Posebno Nemčija je v tem oziru uzorna. Vedno se toži, da se zanaša živinska kuga iz Avstrije v nemške hleve. Resnica pa je, da se iz Avstrije v Nemčijo od I. 1897 do 1902 ni zanesla niti enkrat kuga, pač pa samo iz Prusije v Avstrijo v I. 1899 in 1900 osemnajstkrat.

Pri nas bodo razmere boljše, kadar se bodo kmetski poslanci poganjali bolj neupogljivo in krepko za kmetske potrebe in želje.

Deželni zbor štajerski.

Štajerski deželni zbor je imel dne 3. in 5. maja dve kratki seji, v katerih je dovolil zadolženemu mestu Gradec, da si najme 14 milijonov kron posojila, ob enem pa je deželni zbor sprejel v imenu dežele tudi za 14 milijonov jamstva. Ako mesto ne bo moglo plačati, plačala bode dežela. Nemški katoliški narodni poslanci so se ustavljali predlogu, govorili proti, a nič ni pomagalo, večina je sprejela jamstvo za posojilo graškega mesta. »Kmečki prijatelji« Ornigg, Lenko, Stallner, dr. Kokošinec, Hackelberg, Moscon so glasovali za jamstvo. Večina je imela 36 glasov, manjšina samo 12. Ako bi tudi naših slovenskih osem poslancev bilo v deželnem zboru in glasovalo proti jamstvu, se bi vedno bil predlog sprejet.

Toda naši slovenski poslanci se niso udeležili tega zasedanja

Listek.

Ne zabi me!

Povest; Rad. Nemeč.

(Konec.)

Pa varala se je sirota.

Drugi dan je Jožetabolela glava in žal mu je bilo za denar kakor tudi sram pred ženo in otrokom, da se je tako upijanil.

Pa ljubi, dobrski, kam si tako hitro splaval; zviti Miha ni imel mnogo truda in Jože je bil zopet uboga zapeljana reva. Prinesel jima je pijače in pila sta celi dan in še pozno v noč. Miha je potegnil umazan časopis in ga položil obrnivši se proti Jožetu na mizo.

»Takega ti bova sedaj naročila in v nedeljo, ko pridemo zopet vklip, ga že dobiš.«

Jožetu se je oglašala včasih vest in rad bi se bil otresel teh novih prijateljev; pa Miha ga je preveč zapeljal v svoje zvite mreže.

V nedeljo je bila zopet zbrana naša družba pri novem krčmarju prav židane volje in tu je posebno krčmar dal svojemu srcu pot in zabavljal čez vse, kar je človeku svetega. Ni preteklo mesec dni in naš Jože jim je postal vreden drug, ako ne še hujši. Ostajal je po cele dnevi iz doma, zanemarjal gospo-

darstvo in tako je šlo naglo vse rako pot. Niti jok niti prošnje njegove dobre žene, katero je prej tako ljubil, ne vroče solzice nežne hčerkice ni ga moglo odvrniti od njegovih slabih potov. Ko mu je žena očitala ali ga prosila, jo je pretepjal in preklinjal, da se Bogu usmili. Še malo hčerkico je trdosrčno suval, ko se je hotela v svoji nežni otroški ljubeznivosti k njemu pririniti.

* * *

Jožetovo premoženje se je začelo kmalu krčiti. Vedno popivanje in kvartanje za velike svote, vse to je prineslo hiši boben preje, nego bi si bil kdo mislil.

Pravijo, da se marsikdo spameruje šele tedaj, ko ga občutna nesreča zadene.

Tudi Jože je spoznal svoje žalostno stanje tedaj, ko je bilo že prepozno. Prodali so mu posestvo, in šele sedaj se je zavedel docela, kam je pahnil sebe in svojo družino, sedaj mu je stopila pred oči vsa ona sreča, katero je nekdaj vžival, in katera se mu je zdaj skrila tako globoko.

Žena je jokala in pretakala britke solze, videč sebe s svojo hčerkko nakrat v tako žalostnem položaju. Prepričani bodimo, da je z ozirom na njen prejšnjo srečo, ko se je kot bogata posestnica kretala po obširnih

posestvih, občutila tem bolj svojo nesrečo sedaj, kot bi se bila v uboštvo rodila.

Jožetu njegov ponos ni pustil več miru v domačem kraju; sram ga je bilo in tako je prislo, da je ženo kleče prosil odpuščanja in jo rotil pri živem Bogu, naj zapustijo domačijo in gredo v Ameriko; »morda mi bo mogoče, da zopet popravim svoj pregrešek in si premoženje nazaj pridobim«, je dejal in solze kesanja ter žalosti so se mu curkoma vlike po upadlem licu.

Žena je privolila in prodali so vse, kar so še imeli, da so spravili skupaj svotico, ki je zadostovala za vožnjo do Newyorka.

Potri in žalostnega spomina, pa vendar z novimi žarki upanja so se odpeljali iz domačega kraja, kjer so prebili toliko veselih in trpkih ur, v daljni tuji svet za negotovo bodočnostjo.

Rezi je hotelo srce počiti od prevelike žalosti in gledala je še dolgo, dolgo nazaj, tje proti kraju, kjer ji je nekdaj tako lepo cvetela sreča njenih mladih let.

* * *

Srečno so se pripeljali čez širno morje in brez velikih nezgod so prišli v veliko in lepo mesto Newyork. Reza je bila smrtno bleda in v skrbeh za utrujeno Franico. Zda-

deželnega zbora. Držijo se še vedno sklepa, da ne gredo v deželni zbor, dokler se bodo tamkaj zasramovale slovenske zahteve in se nesramno žalili zastopniki slovenskega naroda. Da še naši poslanci vedno niso varni pred izbruhi nemškega sovraštva, to jasno dokazuje glasilo spodnjestajerskih Nemcev »Deutsche Wacht«, ki na pobalinski način piše o naših poslancih in hujša Nemci proti njim. O dr. Serneku in Dečkotu pravi ta list, da besnita, poslance imenuje »bindišarske naduteže«, »bindišarske komedijante« ter nasvetuje Nemcem, naj vzamejo leskovico ter nabijejo naše poslance itd.

Na ta uljuden način se vabijo zastopniki slovenskega naroda v deželni zbor! Državni zakoni dajejo Slovencem pravico, zastopati svoje koristi tudi v deželnem zboru, narodno sovraštvo in narodna nestrpnost nekaterih naših sodeželanov pa nam to zbranjuje. Kaj nam je početi? Vedno bolj prihajamo do prepričanja, da mora dobiti Spodnji Štajer svojo samoupravo. Slovenski Štajernaj se upravno loči od nemškega Štajerja, še le tedaj je zajamčeno, da bo mir med obema narodnostima. Naše prihodnje deželnozborske volitve se bodo tudi vrstile pod tem glasom, da se ločimo od nemškega dela naše dežele!

Delegacije.

Čeravno je Ogerska s Hrvaško od drugih avstrijskih dežel ločena in ima svoje posebne postave, vendar so nekatere reči, katere z Ogri skupno oskrbujemo. Take stvari so zunanje zadeve, kupičiske in druge pogodbe, skupna vojska in mornarica, postave o carinah, o užitniškem davku, o železnicah, ki se dotikajo obeh državnih polovic itd. V namen skupnega oskrbovanja voli naš državni zbor iz svoje srede 60 mož, da se podajo v razgovor z Ogri in ti možje skupaj se imenujejo avstrijska delegacija. Ogerski zbor pa ravno tako izvoli 60 mož in ti se vkljup imenujejo »ogerska delegacija«.

Naše zunanje zadeve so sedaj v rokah ministra za zunanje zadeve grofa Goluhovskega. Splošno se sudi, da se mož ni rodil za ministra, a se tudi za take posle nikdar ni izučil. Za to naša politika tudi stoji popolnoma pod uplivom ogerskih ministrov in pa gospodov iz nemškega poslaništva. Glavna politika Goluhovskega je, skrajna prijaznost s Prusijo in istotaka neprijaznosti nasproti Rusiji, ker je Ogri ne morejo trpeti, Prusija pa se je boji.

so bili v tujem svetu in to skoro brez dejanje in prijateljev. Trebalo se je bilo ozreti, kje bi bilo dobiti kaj dela. Jože je iskal ure in ure, da bi dobil kakega rojaka, kateri bi mu vedel pomagati. Končno se mu je vendar posrečilo, da se je seznanil z nekim Hrvatom, kateri ga je peljal na konzulat, zastopstvo domače države.

Bila je velika gnječa, menda kak poseben praznik in tako so množice potisnile že itak na duhu in telesu potrto Rezo s Franico daleč proč od konzulata, kjer sta čakali ljubega očeta in končne rešitve.

Ko je Jože prišel iz poslopja, ni našel več svoje žene in ljubega otroka pred vrti. Strašna slutnja se ga je lotila, britko se je kesal, da ni ostal v domovini in potok solz se mu je vlij po bledem licu. Nikdar več ni videl svoje žene.

Tudi Reza in Franica sta iskali hiše, kjer sta prej čakali očeta, a nista je mogli najti. Prišel je večer in trebalo se je ozreti po kakem bivališču. Denarja nista imeli in lahko si predstavimo strašno bedo ubogih sirot. S trudom se priplazita na nek vrt in se ondi med suhimi jesenskimi rožami vležeta na zemljo. Hladno je bilo in zeblo ju je, da sta se tresli od mraza kot šibica na vodi. Rezi je bilo že celo pot po morju slabo, da se je komaj vlekla naprej. Ali sedaj je popol-

Iz Nemškega naganjajo naše delavce in naše dijake. Ne smejo si služiti kruha na nemških tleh. Prusi pa imajo pri nas vse ugodnosti. Od delavca do vsečiliščnega profesorja velja skoro več, če je rojen Prus, kakor pa če je Avstrijec.

Nemčija želi, da bi se na jugu vse ponemčilo, kajti Nemčija ima tajen namen, prevzeti vlado nad deželami med severnim in sredozemskim morjem. In kaj dela avstrijska zunanja politika? Kakor da bi bila s slepoto udarjena, ona dela na to, da se upliv nemškega jezika in nemških navad širi med jugoslovanskimi narodi. In ti se nevoljni obračajo proč od Avstrije in isčejo svoje pomoči v Rusiji. Naš upliv se na jugu ne širi, ampak le manjša.

Tudi v trgovinskem oziru se mnogokaj stori na korist Nemčije. Ona naše prijateljstvo povsodi izrablja. Edini, ki nastopajo proti tej nesrečni zunanji politiki, so bili dosedaj Čehi in Jugoslovani. A ti niso imeli večine. Sliši se, da se jim bodo letos pridružili tudi Poljaki. Njih vodja vitez Javorški ni hotel prevzeti letos predsedstva avstrijske delegacije, ker bi moral sicer v običajnem predsedniškem govoru slaviti zvezo z Nemčijo. Tega pa kot Poljak ne more storiti, ker Prusi hočejo na surov in nečloveški način uničiti Poljake v Nemčiji, kakor se je to pokazalo pri znani šolski zadavi v Vrešenu.

Edini zastopnik Slovencev v delegaciji je letos vodja katoliško narodne stranke na Kranjskem, dr. Ivan Šusteršič.

Mraz ali slana.

Spisal Anton Kosi.*

Pomladanski mraz ali slana.

Najbolj in to po vsej pravici se bojé vinogradniki pomladanskih mrazov ali slane. V obče je znano, da je v tem oziru za vinograde najnevarnejši čas sredina meseca maja, ko kaže praktika one svetnike, pred katerimi kmet najbolj trepeče, namreč sv. Pankracija, Servacija in Bonifacija. To so znani trije ledeni možje, o katerih pravi narodna prislovica:

Sveti Pankracij, Servacij in Bonifacij
Šo ledeni radi vsi;
Če pa prej ni slane bilo,
I poznej ne bo mrazilo.

*) Iz A. Kosijeve knjižice »Vinogradniki, čuvajte vinsko trto!«, katero s tem svojim cenj. bralcem toplo priporočamo. Ta knjižica, o kateri prinašamo naznanilo med inzerati, je nastala iz dejanskih izkušenj pisateljevih, ki se kot vinogradnik že več let prav intenzivno peče z vinsorejo. — Ured.

noma onemogla in postala je bolna. Žalost in prebita duševna bol sta jo tako zdelali, da zjutraj ni mogla z mesta. Milo je jokala Franica, ubogi črvek, a mati jo je ljubezljivo tolažila, rekoč: »Ljubo dete, nikar ne jokaj, saj naju oče nebeski ne bode zapustil in bo nama ljubega očeta spet nazaj pripeljal.«

Prestala je — votlo je sopla in milo motrila svoj dragoceni zaklad, svoje ljubo dete. Hotela je vstati, a padla je vznak in pri tem izbruhnila potok krvi. Deklica se je trdo oklenila svoje ljube mame, a ona je motno upirala svoje oči v hčerko — še jeden težki vzdih in njena duša je splavala proti nebesom . . .

Milo je jokala uboga Franica ob mrtvem truplu svoje dobre matere. Kako milo je klicala očeta, da bi se je kamen usmilil, a ni ga bilo. Le hladen vetrč se je odzval njenemu klicu in prenašal velo listje po vrtu.

Cez dolgo časa je privadel njeni pridušljiv jok vrtnarja, ki je ves prestrašen motril redki slučaj. Obvestil je gospodarja in ta je storil daljne korake.

Moral bi imeti kamen namesto srca, da bi se mu ne zasmilil ubogo zapuščeno revče, ki ni niti znala odgovarjati na vprašanje v tujem jeziku. Nič več ni plakala, ko so spustili mamico v črno zemljo, nemo je zrla v

Pomladanski mrazi so velika nesreča za vinogradnike, ker zadenejo po cele pokrajine naenkrat ter v kratkih urah lahko uničijo na tisoče in tisoče vrednosti. Škoda je vselej še večja, ako solnce po jasnem izhaja in s svojimi žarki zadene napadene trte. Pomrzni jeni poganjki so namreč tako dolgo, dokler se zrak okrog njih ne ogreje, trdi in krhki, ker je sok v njih pomrznil. Ako je zadene in naglo ogreje v tem stanju solnce, so napadeni deli izgubljeni; pobesijo se, počerne ter se v kratkem kakor osmojeni posuše. Čim bolj zgodaj nastopajo pomladanski mrazi, tem manj škodujojo, ker se morejo pri uničenju glavnih popkov postranska očesa še dovolj zgodaj razviti ter nadomestiti nalogi pomrznjenih očesc.

Kedaj nastane najraje slana?

Ako sledi meseca maja jasnemu dnevnu zvezdnato-svetla mirna noč brez vetra, tedaj je nevarnost velika, da se zrak rano zjutraj pred solnčnim izhodom močno ohladi, da rosa zmrzne. To pa še posebno tedaj, ako je bil večer poprej primeroma mrzel.

V oblačnih nočeh in pa v vetru se ni bati mraza ali slane, zakaj oblaki preprečijo, da se telesa na zemlji ne morejo močno ohladiti; istotako se v toplem vetrju, ki prima veden nov topel zrak, rastline ne morejo tako ohladiti, da bi pomrznile.

Kajenje, dobro sredstvo zoper spomladanske mrazove.

Oblaki torej zabranjujejo narejanje slane. Človeški razum je na podlagi te resnice izumel sredstvo, s katerim nam je vsaj deloma mogoče preprečiti narejanje slane. Ta pomoček, ki je bil znan že nekdanjam Rimljanim, je močno kajenje ali narejanje ogromnega dima; to sredstvo koristi tako, kakor oblaki na nebuh, ker prepreči, da se ozračje ne ohladi tako, da bi rastline zmrznile. Pomaže pa kajenje le tedaj, ako se združi v to svrhol več vinogradnikov in se poskrbi, da je ves vinorodni breg takorekoč v dim ogrnjen.

S čim se kadi in kako?

Plevel ali dračje, žagovina, pokvarjeno seno, mokro listje, čreslo, gnoj, rožje, smrečje i. dr. se nanosi na mnogih krajih vinograda (kakih 2—25 m narazen) v kupčke ali gromade. Na gromade se nalije primerna množina smole ali katrana (tera) tako, da se razvija pri gorenju ali prav za prav pri tlenju teh snovi prav mnogo dima, zakaj glavn na reč pri tem žganju je dim, ne pa plamen, ki utegne celo škodovati. Dobro, a nekoliko drago, sredstvo za te namene je tudi

globoko jamo kot bi okamenela. Zamrle so solze sirotici v njenem srcu od grozne bolesti in žalosti.

Kmalu je ostala sama na grobu, sama obupana reva, nemoč se vzdigniti od prevelike slabosti. Otožno so gledale njene motne oči mimoidoče, kakor bi hotela reči:

»Usmilite se mene, uboge sirote, dajte mi mater, dajte očeta!«

In res, kmalu je prišla mimo gospa z nežno deklico jednake starosti s Franico.

»Glej, mamica, zakaj plače deklica?« jo vpraša. — In res, gospa je pristopila, vzdignila deklico in jo vprašala prijazno! »Čegava si, deklica, kako ti je ime in zakaj jočeš?«

Franica je boječe gledala zdaj gospo, zdaj hčerko, a ni znala odgovoriti v tujem jeziku. Pozabila je okolnosti in začela zopet plakati: »Zlata mati, vstani, ne zapusti me!«

K sreči je bila gospa Slovenka; božja previdnost je tako menda hotela, in začela jo je ljubko tolažiti, govoreč ji tolažilne besede v slovenskem jeziku. Gospoj se je smilila uboga reva in vzela jo je za svojo. Skupaj z njeni hčerkjo je rastla, kakor roža v pustinji med tujimi ljudmi. Gospa jo je kmalu izvolila kot svojo lastno hčerko. Bila je pa tudi pravi angel: tiha, ponižna in skromna, da si je kmalu pridobila srca vseh.

testo, ki smo ga napravili iz žagovine, oblanja (mizarski ostružki) in premogovega katrana ali tera. Ta snov se spravi v večje lonce, ponve ali zaboje ter se razpostavi ali pripravi na primernih prostorih vinograda.

Dim pa le tedaj koristi, ako je zeló gost in leži ali se vlači dalje časa nad vinogradom. Zlasti koristno je, da pokriva dim zemljo še ob času, ko solnce izhaja. Rastline, katerih bi se utegnila katera vendarle preveč ohladiti ali pomrzni, se tako le polagoma otajajo in ne trpe škode.

Nadalje je tudi potrebno, da se kajenje ne izvršuje samo v nižavah, ampak tudi v visokih legah, ker se potem dim vleže v nižine ter tako zabrani zmrznenje.

Najsi se rabi pri narejanju dima ta ali ona snov, vedno je skrbeti za to, da je ista že od početka maja v vinogradih, kateri radi pozebejo, na določenih krajih pripravljena.

Ako se kažejo zvečer za mraz sumljiva znamenja, to je, ako je n. pr. zelo mrzlo, (ako kaže živo srebro v topomeru 2° topote ali še manj), ako je noč potem mirna in jasna, treba je biti vinogradnikom pripravljenim.

Pri skupnem ravnanju mnogih vinogradnikov v enem kraju, je dobro, ako se da že pred 3. uro zjutraj po kaki določeni osebi znamenje (tromba, strel), da se kupčki prižgò. S kajenjem naj se ne preneha prej, dokler ni vsaka nevarnost odstranjena. (3—4 ure neprenehoma).

Politični ogled.

Novo katoliško politično društvo. Če prav je že na Kranjskem katoliška organizacija zelo razvita, vendar še vedno napreduje. Zopet se je ustanovilo novo politično društvo za ajdovski okraj. Predsednikom je izvoljen g. Jožef Vouk, posestnik in župan v Dobravljah.

Naš prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand odide h kronanju angleškega kralja. Poleg ogrskega grofa Festetiča vzel bo s seboj tudi enega češkega, poljskega in nemškega pleminkita. Naduti Ogri se jezijo, da bodo tudi Čehi in Poljaki zastopani. Slovani, ki imajo večino v Avstro-Ogrski, pa se gotovo veselé, da nadvojvoda ravna tako modro!

Organizacija katoliških kmetov na Češkem se osnuje prihodnje binkosti. Na Moravskem taka organizacija izbornno deluje.

Gospa je po Franičinem poročilu pustila iskati očeta povsod, a ni bilo o njem ne duha ne sluga več.

* * *

Desetkrat je po tem dogodku ognila pomlad zemljo s svojim zelenjem in cvetjem, odkar smo zapustili Franico pri dobrih ljudeh. Postala je brhka deklica, lepo dorastla kot gorska vila. Bila je veselje svoje krušne matere in njene dobre hčerke Angele. Pa saj kogar je enkrat vrla deklica pogledala s svojimi modrimi nedolžnimi očmi, moral jo je nehote spoštovati. Cvetlice so se nežno priklanjale pred njo, ko ste se šetali s priateljico Angelo med njimi. Marsikateri mladenci je skrivaj obračal svoje oči čez vrtno ograjo, nadejajoč se videti krasnega angelja med prijetnim zelenjem. Hitro je potekel Franici čas v družbi dobre Angele, s katero sta se ljubili kakor rodni sestri.

Pa vendar je bila Franica vedno nekako otožna in večkrat je poprosila dobro Angelo, da jo je spremila tje na mirovdvor.

»Nikar ne žaluj, saj sem ti jaz druga mati in mogoče je, da ti še dobrí Bog očeta zopet kedaj pripelje v tvoje naročje. Le pridna bodi in ne zabi Boga!«

»Bom, bom, ljuba mati«, klicala je namreč gospo za mater, »ako mi ljubi Bog da zdravje!«

Tako so ji tekli dnevi med dobrimi ljudmi še dokaj srečno naprej. Sprehajala sta se z Angelo zdaj v tem, zdaj v onem drevoredu ljubko kramljajoč med seboj.

Vsenemci med seboj. Med Schönererjem in Wolfom in njih pristaši se je pričela vesela vojska. Drug se drugega psujejo, obrekujejo in kmalu se bodo začeli že tudi biti. V nedeljo je imel Wolf na Dunaju shod. Prišla sta pa na shodu tudi Schönerer in dr. Ursin. Komaj je začel Wolf govoriti, že je zakričal Schönerer z gromkim glasom v zborovanje: »Sladkorna zveza!« In izmed zborovalcev so začeli leteti na Wolfa sladkorni kosi. Zborovanje se je moralo razpustiti. Upravitelj Wolfovega lista »Ost. Rundschau« se je dal namreč podkupiti ter ni pisal proti sladkornim tovarnarjem, ki gledajo na podraženje sladkorja.

Črnagora se oborožuje. Pred nedavnim so dobili Črnogorci zopet velike množine orožja in streličja ter ga jeli razdeljevati med moštvo. Sedaj pišejo raznolisti, da so pozvani v domovino vsi moški, ki so sposobni za vojaško službo, in da se je pričelo z resnim organiziranjem črnogorske vojne moči. Knez Nikita je bil pred nedavnim v Podgorici, kjer so se sošli najoddaljnje kršč. albanski voditelji ter se je vršilo zelo važno posvetovanje. Od tega časa sem je opažati, da se shajajo na albanski meji večje vojne čete. Kaj pomeni to najnovejše gibanje v Črnigori, kajpada nihče ne ve, gotovo pa je, da so načrti Črnogorcev mnogo večji nego jih v resnici morejo sami izvršiti.

Nizozemska kraljica Viljemina je v smrtni nevarnosti. Vzrok njene bolezni je prezgodnji porod. Nizozemsko ljudstvo jako otroško ljubi svojo kraljico in s strahom pričakuje vesti o njeni bolezni.

Amerika in Evropa. Zjednjene države severoameriške napredujejo orjaškimi koraki na gospodarskem polju in delajo že kako resno in nevarno konkurenco evropskim velesilam. Ker je pa od gospodarske moči in veljave odvisen tudi političen upliv, je naravno, da z gospodarsko močjo Zjednjene držav raste tudi njih politični upliv. Jako nevaren utegne postati posebno za evropske pomorske velesile — med katerimi zavzema sedaj »Anglija prvo mesto — oceanski trust, ki se je ustanovil v Zjednjene državah. Oceanski trust je namreč zveza vseh velikih amerikanskih paroplovnih družb, kateri zvezi je namen pod svoje področje spraviti vse svetovno paroplovstvo. Ker je ta zveza silno močna (presegajo namreč milijardo frankov), se morajo evropske paroplovne družbe ali potopiti v njej, ali pa morajo poginiti v konkurenčnem

Nekoč sta v zaupnem pogovoru pozabili na cesto in prišli ven iz mesta na lep zelen travnik.

»Oh, kam sva prišli? Pa vsaj imava še dosti časa. Poglej, kako so lepe cvetlice!« reče Angela, se pripogne in utrga višnjevo cvetlico. »Franica, ali poznaš to cvetlico?«

»Da, poznam jo in prav ta cvetlica me spominja ljubega očeta, kako me je nekoč, ko sem mu še v domačiji prinesla to rožo, vzel na koleno, me objel in mi ljubko razložil, odkod je dobila cvetlico to ime: Ko je namreč dobrí Bog imel pri sebi vse cvetlice, je dal vsaki svoje ime. Med potom pa je jedna pozabila svoje ime in se vrnila nazaj k ljubemu Bogu. »Dobili oče! prosim, pozabila sem svoje ime!« »O, sirota«, je dejal ji Stvarnik in pristavil: »Idi, dete, in ne zabi me!«

»Oh, saj res, kako lepo«, dejala je Angela. Med tem pa nista opazili, da ju je opazoval mož, lepo oblečen, a otožnega obraza.

Pristopil je k Franici in zgrudivši se pred njo na kolena, zaklical: »Ali si ti, moja Franica, kaj ne, da si, dete moje?«

Franica se je obrnila ter v trenotku spoznala svojega očeta, akoravno ga že iz otročjih let ni videla. Ovila se mu je okoli vrata in veselja ni bilo ne konca ne kraja.

Oče se je kmalu zavedel in vprašal: »Kje pa je mati?«

»Oh, tam — tam —«, in jok jo je posilil. Oče jo je razumel in pritisnil zopet na svoje očetovske prsi, rekoč: »Pa vsaj ti, dete, ne zabi na me!«

boju z oceanskim trustom. In res je k temu trustu pristopilo že več velikih angleških, nemških in francoskih paroplovnih družb, a pristopiti bodo morale polagoma tudi vse ostale, ako ne bodo hotele poginiti v konkurenčnem boju. Trust bo prehajal vedno bolj pod upliv Zjednjene držav in tako pridejo s časom vse evropske paroplovne družbe v popolno odvisnost od Amerike tako, da bodo slednji morali priti njih parniki pod amerikansko zastavo ter bodo morali v slučaju vojne služiti severoameriškim Zjednjennim državam, kar bo silno nevarno posebno za Anglijo, kateri pripada sedaj prvenstvo na morju.

Vojska v Južni Afriki. Že dva meseca prihajajo vedno poročila, da se sklepa mir med Buri in Angleži. A ta poročila so si tako različna in večkrat sama na sebi neverjetna, da jim je težko najti pravo in resnično jedro. Vodje Burov se snidejo baje 15. ali 25. maja zopet na sestanek, da se pogovarjajo o sklepanju miru. Angleška vlada je po nekaterih poročilih ukazala, da se burski ujetniki ne odvedejo več iz Južne Afrike, ker se tudi od Angležev pričakuje, da bo kmalu sklenjen mir. Počakajmo, bomo videli koliko resnice je na vsem tem!

Dopisi.

Od Sv. Martina ob Paki. (Odgovor.) Prisiljeni smo zopet braniti čast našega župana, g. M. Pirtšeka, ker ga neki dopisnik v »Domovini« od 29. aprila, št. 33 zopet napada. Oglejmo si njegove, iz samega osebnega sovraštva izhajajoče izbrue.

Piše, da je g. Pirtšek reklo: »Kaj bi više gospode dražili s slovenskimi dopisi, ko pa nemški bolje znajo.« Bi li ne hotel dopisnik povedati, kedaj in proti komu je g. Pirtšek to govoril?

Veste vi, za naš narod tako »goreči« gospod, kdo je bil pa tisti, ki je enkrat v gostilni na pošti izustil sledeče besede: »Ta pisarija po časnikih (namreč po slovenskih) in te resolucije, ni drugega, ko sama neumnost, ne dosežemo Slovenci takoj nič, je boljše, da vse pri miru pustimo.« Ali ga poznate kdo tako govoril? g. dopisnik.

Dalje piše dopisnik, da je g. Pirtšek našo občino spravil ob pravo ime. Ta je pa neumna! Naša občina še ima vedno ime, kakor ga je nekdaj imela, namreč: »Sv. Martin ob Paki.« Kar se pa tiče zaradi postajnega imena, jaz sicer ne vem, kdo je krič, da se imenuje »Rečica na Paki«, toda to vem, da ravno zavoljo tega nima nobeden škode. Sicer se je pa o tem že pred 11 leti doli pisalo po časnikih in toraj sedaj pač ni treba vnovič začeti prepira.

Dalje se g. Pirtšeku oponaša, da skrbi le za svoj, ne pa za blagor izročene mu občine. Gosp. dopisnik, ali vas ni rudečica polila, ko ste takšno nesramno laž zapisali? Koliko g. Pirtšek stori, pač ne morem vsega navesti, prišel bi predaleč, ko bi hotel vse popisati. Omenim naj le, koliko on stori v korist ljudstva pri tukajšnji posojilnici. Že pri ustanovitvi iste je veliko pomagal in še sedaj kot načelnik uraduje vsak teden dva-krat in to brez vsakega plačila. Ali bi vi »nad vse skrbni« gospod kaj takega storili? Nikoli ne! Ker ste tako rodoljubni in skrbni za občni blagor, zakaj vas pa ni pri tukajšnjem kat. bralnem društvu? Gosp. Pirtšek pa to društvo, ki se tako lepo razvija, že od začetka vedno podpira. Vam pa menda ne diši za to, ker ima ime »Katoliško« ali pa zato ker nimamo »Naroda« ali »Rodoljuba«?

Dalje napada g. Pirtšeka zato, ker se je predrznil (čujte!) prositi za tukajšnjo pošto. Prosim vas, ali ni za to pošta razpisana, da lahko prosi za njo, kdor hoče?

Zelo grdo in surovo je to, da ta »resnicoljub« g. Pirtšeku, staremu možu, oponaša slabo in pomankljivo pisavo. Pazite, da ne boste pri starosti g. Pirtšeka (če jo boste sploh včakali) še slabeje pisali! Ne veste, kaj vas še na starost čaka!

Dalje laže dopisnik, da je gosp. Pirtšek pošto in upraviteljico obrekoval. Ker vidim, da vi pač ne veste, kaj je obrekovanje, vas moram podučiti. Obrekovati se pravi, koga česa po krivem dolžiti in pripovedovati o bližnjem izmišljene napake. — Svetujem vam, da vzamete v roke katekizem in berete od 8. božje zapovedi, da boste potem vedeli, kdo obrekuje. Našli boste besede preroka, ki pravi: «Preklet bodi podpihovavec in dvojezičnik; zakaj med mnogimi, ki v miru žive, napravi zmešnjave.» Potem roko na srce in nekoliko izprašajte svojo vest!

Dopisnik predbaciva gospodu županu most čez Pako, kakor bi to bila njegova dolžnost, da most popravi. Ako še ne veste, vam zdaj povem, da ima most na skrbi okrajni zastop, ne pa župan. Zavoljo brizgalnice zoper ogenj se je tudi že sklepalo, ali taisti občani, ki so na hribih, niso pri volji, da bi se brizgalnica kupila na občinske stroške, ker pravijo: «Nam tako ne koristi nič, ker v hribe je ni mogoče spravljati. Pravijo, naj si Šmartno, Gorenje, Paška vas in Rečica same kupijo brizgalnico.» Pa začnite ljudi vspodbujati vi, prav hvaležni vam bomo, bolj kakor če boste po časnikih hujskali.

Nesramna laž je, kar piše dopisnik o vodnjaku pri šoli, namreč da se tam pere na pol gnjilo meso in čreva. Sicer je pa vodnjak last g. Rogelna, ne pa šole in on zahteva, da se bo gledalo na to, da otroci ne bodo hodili tja tintnikov umivat, kar vodo v resnici onesnaži, drugače si bo šola morala omisliti svoj vodnjak. Žalibog vas moram pa tudi tukaj podučiti, da klopi v šoli in vodnjak ima na skrbi načelnik kr. šol. sveta, ne pa župan.

Dopisnik dalje piše, da klepetave babnice govore, da se g. Pirtšeka boji sam «doktor» in «pecirksihter». Saperlot! To je pa silno duhovito povedano! Verjemite mi gospod dopisnik, da imate vi posebni talent za kaj finega in duhovitega! No, kaj klepetave babnice govore, res ne vem, ker sploh ne občujem ž njimi, no, pa kdor kaj več ž njimi občuje, ta že mora vedeti!!! Povem pa vam lahko, kaj govorijo pametni možje, namreč: «Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pada.» Imam še obilo gradiva, toda prostora premo. Če vas še bo kaj jezik in prsti srbeli, se še pa vidimo.

Št. Rupert v Slov. goricah. (Slavnost bralnega društva), katera se je vršila v nedeljo 4. maja, se je vkljub slabemu vremenu krasno obnesla. Ako bi hoteli vso slavnost na drobno opisati, bi zavzeli preveč prostora v vašem listu. Ljudstva je privrelo tako obilo, da so zavzeli skoraj vse ogromne, za to pripravne prostore pod milim nebom, akoravno je bila vstopnina plačati. Kar se tiče gostov, posebno vrle slovenske mladine, smo bili res kar iznenadeni, ker so prihiteli v tako slabem vremenu in težavnem potu od raznih daljnih strani. Prihiteli so k nam vzgledno-narodni Benedičani v skupnem številu 25 oseb, na čelo jim mnogospoštovani č. g. kaplan Muršič in g. učitelj H. Bregant, kot vodja tamošnjih pevcev, kateri so nam par prav mičnih pesnic zapeli. Počastili so nas tudi trije Št. Jurjevcani od Ščavnice, obilo število mladencičev od Sv. Barbare v Slov. gor. in Sv. Urbana s svojimi gorečimi narodnimi voditelji. Tudi že od nekdaj narodni Bolzenčani niso hoteli izostati. Tudi semkaj od nemške meje od Sv. Ane so nam prinesli pozdrave. Nadalje smo dobili več pismenih pozdravov, namreč od narodnega mladenciča V. Turin-a od Sv. Jurija ob juž. žel., od mladenciča I. Vuk-a in več drugih mladencičev in deklet od Sv. Jurija na Ščavnici. — In še jedni sosedje so nas sosebno počastili, to so bili šentlenarčki tamburaši, kateri so nas s svojimi krasnimi komadi vzbujali k popolnejši narodni zavesti, za kar so tudi od navzočega občinstva zasluzeno poohvalo želi.

Kar se tiče slavnosti same, se je izvrstno obnesla, in so nas domači kakor tuji pevci s svojimi lepimi glasovi med več-

kratnim odmorom izvrstno zabavali. — Prvo burko: «Kmet Herod» so igrali sami kmečki fantje. Igrali so tako izborno, da smo zares v zadregi, katerega bi bolj pohvalili. Že to, kar se je do sedaj storilo je v dobro voljo spravilo poslušalce. Ko pa so nastopili slavnostni govornik č. g. Fr. Muršič, tedaj pa se je občinstvo kar do vrhunca navdušilo. In saj je moral tudi vsakdo očaran biti, kdor nima celo okamenelega srca za narodno stvar. Vzpodbjali so vse, sosebno pa fante in dekleta k ljubezni do domovine in maternega jezika ter k čitanju dobrih narodnih časnikov. V zahvalo jim je zagromela zaslužena zahvala. Kar nestrnpo so že pričakovala naša vrla dekleta, da bi nastopile svojo igro «Jeza nad petelinom in kes». Svoje uloge so tako izvrstno izpeljale, da so hotele kar druga drugo prekositi. Po dokončani igri so nastopili zopet pevci ter se menjavali s tamburaši.

Da se je naše društvo tako lepo razvilo in da smo zamogli prirediti toli krasno slavnost, imata največ zasluge pri tem naš mnogospoštovani č. g. župnik F. Pajtler kot spretn učitelj in vodja pevcev in č. g. A. Keček, kateri so kar vse svoje moči posvetili v prid našega društva in ga podpirajo z vsemi sredstvi, za kar se jima društvo najtopleje zahvaljuje. Hvala sploh vsem, ki so pri tej veselici sodelovali ali se je udeležili.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Koncert „Mariborske čitalnice“ v nedeljo, dne 4. t. m. v Nar. domu je uspel n a d v s e s i j a j n o. Udeležba je bila nepričakovano velika. Že pred 8. uro se je napolnila krasna dvorana z radovednim občinstvom, ki je došlo iz mesta in dežele. Videli smo mnogo odličnih gostov iz drugih krajev, kakor iz Celja, Ptuja, Ljubljane, Brežic, Ormoža, Žalca, Marenberga itd. S posebnim veseljem smo opazili, da se je tudi ljudstvo iz narodno zapušcene mariborske okolice začelo zanimati za koncerte.

Doktorjem prava je bil dne 6. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran gosp. Vekoslav Bratkovič, c. kr. avskultant pri okrožnem sodišču v Mariboru. Čestitamo!

Imenovanje. Pravosodni minister je imenoval sodnega pristava g. Karla Higerspergerja v Konjicah za okrajnega sodnika za Dobrloves na Koroškem. Sodnemu pristavu v Rogatcu gosp. dr. P. Moraku je podeljena jednak služba brez določenega kraja. Sodnim pristavom so imenovani avskultantje gg. dr. L. Mühlisen za Rogatec, dr. J. Račič za Konjice in dr. A. Kaiser za Radeče. Sami Nečaci!

Viničarski tečaj se prične na dejelni sadarski in vinarski šoli v Mariboru dne 16. junija ter traja do 21. junija. Natančnejše se razvidi iz razгласa v inseratnem delu lista.

V Št. Lenartu v Slov. gor. iščejo premoga in so že tudi zadeli ob premogove žile. V Burgstalu pa so našli sol, v Št. Jakobu sledove petroleja.

Umrl je dne 23. aprila v Rajhenbergu Franc Zemljak, oče P. Kasijana, frančiškan v Brezju. — N. p. v m.!

Mraz je dne 1. in 3. maja mnogo škodoval vinogradom in sadnemu drevju po rajhenberški, koprivniški, podsredski in bučki župniji. V nekaterih krajih so kurili, da bi z dimom zavrnili pozebo, pa ker so storili to večinoma le posamezniki, bilo je mnogokrat brez vspeha. Z velikim vsphem so pa kurili Bizejanci, ker so kurili splošno vse. Ohranili so si svoje lepe gorice nepoškodovane. — Kjer pa je slana prizanesla letini, silno lepo kaže med Savo in Sotlo. Že dolgo ni toliko sadja cvetelo, kakor letos; vinoigradi obetajo bogato trgatev in ozimina se lepo razvija. Vplivala je na njo dobro mila zima. Bog nas varuj vsakovrstnih uim!

Iz Vojnika. Znani dopisnik iz Vojnika se je v «Slov. Gospodarju», št. 7., stran 4,

pričožil o mlačnosti tukajšnjih mladencičev v narodnem oziru. Res je, gospod urednik, da je tukaj, skoraj bi rekel, vse zaspano. Imamo sicer bralno in pevsko društvo, toda mladenciči se premalo zanimajo za te društvi, ker nimajo pravega voditelja. Tudi fantje so tega sami krivi. Nekateri se sicer prizadevajo, toda brez vspeha. Pa še takšna oseba, kakor sem izvedel, od katere bi vsakdo pričakoval, da bode izpodbjala fantje k pevskim vajam, jih le zaničuje. Vojnik je že tako v veliki nevarnosti, in večjidel že v nasprotnikovi oblasti, pa bi še kdo mlade moči plasil in oviral z zaničevanjem v narodnem delu. V okolici je dosti takšnih nemških purgarjev, ki pravijo, da «in unsern Adern deutsches Blut fliesst», v resnici pa so le sinovi slovenskih mater. Potrudite se torej vi dragi mi mladenciči, da rešimo skupno slovensko reč v tem kraju in da krepko odbijamo napade naših nasprotnikov!

Sola v Rajhenbergu in na Blanci se je zaprla, ker je mnogo otrok obolelo za škrlatico. Nekaj jih je že pomrlo.

Mraz se je zabranil. Koncem meseca aprila je nastala nevarna zima ne le na Štajerskem, temveč tudi na Moravskem. V južnih pokrajinh Moravske se nahaja mnogo vinogradov. Radi mraza je tamošnje prebivalstvo mnogo trpelo te dni. Državni poslaneč B. iz Moravije je pripovedoval v Beču svojim tovarišem sledeče: «Te dni smo hvala Bogu zabranili veliko nesrečo in škodo, ki je pretila našim goricam. Po dnevi smo vozili in nosili v gorice ter, dračje, žagovino itd. — cele noči pa smo kurili in napravljali dim, ki se je vlegel nad vinograde. Zima nam ni nič škodovala. V neki okolici so pa ljudje prinesli le nekoliko slame, ki se je vžgala in črez uro ni bilo več dima, pa njim je slana vse pokončala. Naši ljudje so grozno trpeli vsled dima; nekateri so v licu močno otečeni — a so veseli, da so rešili svoje gorice.» — Bi bilo posnemanja vredno tudi pri nas.

Iz Sromelj. Tužnim srcem Vam poročam, gospod urednik, žalostno vest, da se je dne 3. malega travna naš občepričljen gostilničar Martin Petan ponesrečil. Zvrnil se je namreč voz naložen s trtним rožjem in starim koljem na njega, ter mu spodnji del života tako hudo poškodoval, da je bilo treba nevarne operacije. Vsled tega so ga peljali težko ranjenega v Zagreb v bolnišnico usmiljenih sester, kjer deluje neki izvrsten zdravnik. Iсти ga je operiral ali ozdravel več ni, ampak umrl. Rajni je bil jako uljuden in postrežljiv človek. Kako priljubljen je bil, priča to, da se je mnogo Sromljanov peljalo v Zagreb na pogreb. Rajni bil je tudi odločen narodnjak ter mnogoleten naročnik »Slov. Gospodarja«. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Zdol pri Kozjem. Dne 3. maja je hudi mraz umoril na več mestih popolnoma vinsko trto in tudi orehe, posebno tamkaj, kjer niso kurili proti mrazu. Ljubi Bog, usmili se nas.

Izposobljenostne izkušnje za ljudske in meščanske šole v Ljubljani so napravile gdčne: Božena Sernec v Ljubljani, Antonija Boben v Št. Juriju v Slov. goricah, Ang. Jaklič na Sladki gori, Olga Šivic v Kamnici pri Mariboru.

Cerkvene stvari.

Oficium defunctorum ali sveto opravilo za mrtve. S tem naslovom je izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru ravnokar nova knjiga kot drugi del »Obrednika za organiste«. Kakor »Obrednika« bode se gotovo tudi razveselil te knjige vsak prijatelj dostojnega in pravilnega cerkvenega petja. Namenjena je ta knjiga pred vsem slovenskim organistom; zategadelj so navodila, ki kažejo organistu, kedaj in kako naj poje to ali ono, pridjana v slovenskem jeziku. Note so kakor v »Obredniku za organiste« moderne. Po obliki, vezavi in ceni je ta knjiga »Obredniku« popolnoma enaka, le tisek je večji kar knjigo prav priporoča. Priročna knjiga se bode pa

tudi gotovo vsem čč. gg. duhovnikom priljubila; obsega namreč tudi celotno vsa druga duhovniška opravila, ki se vršijo za rajne. Sestavljen je oficium defunctorum po obredniku lavantinskem, katerega je potrdil zbor za cerkvene obrede v Rimu dne 4. svečana 1893. Oziral se je pa sestavitelj tudi na rimski, ljubljanski in najnovejši krški obrednik. Ker se pojede v nekaterih krajih razne pesmi pri pogrebu, priloženih je nekoliko praznih listov ob koncu knjige, da si organist lahko napiše tam dotične pesmi. Knjigo je sestavil gospod Matej Štrakl, koralist stolne cerke v Mariboru; izdal in založilo pa jo je »Cecilijansko društvo za lavantinsko škofijo«. Cena vezani 126 strani broječi knjigi je s poštnino vred le 1 K 60 v. Dobiva se pri založniku in v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Prijatelji lepega cerkvenega petja posezite po njej!

Duhovniške vesti. Č. gospod Anton Rančigaj je dobil župnijo Sv. Petra pri Savinji. Č. g. Ivan Gorisek je postal mestni vikarji v Celju, č. g. Ivan Tomazič prvi mestni kapelan. Za drugega mestnega kapelana v Celje je prišel č. g. Jakob Kos, dosedaj v Gornji Radgoni. Č. g. provizor pri Sv. Petru pri Savinji Jakob Kranjc, je prišel kot duhovni pomočnik v Studenice, ker je ondotni č. g. župnik Martin Žeka r na vratu obolel.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhičjo v Mariboru so darovali p. n. dobrotniki in dobrotnice: Posojilnica na Slatini 10 K, Mart. Gaberc, župnik 1 K 50 v., Hranilnica in posojil. v Šmarji 50 K, Posojilnica v Slov. Bistrici 60 K, M. Matek, kanon. 20 K, Erna Razlag, učit. 2 K, Jozefina Wessner, učit. 1 K, Mina Ivančič 1 K, imenovane gospice darujejo namesto venca na krsto gospe Frančiške Huber. Dr. Voglar, prof. 2 K, A. T. Ika, za kruh sv. Antona 4 K 50 v., Rozalija Mulec, posest. pri Sv. Marjeti ob Pesnici 2 K, Topolnik, kaplan 10 K, Al. Cilenšek 5 K, čč. gg. konkurenti 10 K, P. Em. Šlander 10 K in Mart. Osenjak župnik 5 K namesto venca na grob dijaka Wurcerja.

Katol. slov. politično društvo v Teharjih je imelo v nedeljo 27. aprila 1902 svoj občni zbor, kateri je bil prav dobro obiskan. Po običajnem pozdravu g. predsednika Rebova je g. tajnik Presker na kratko poročal o društvenem delovanju in omenil, da je potreba posebno zdaj, ko se bije boj na življenje in smrt, da se poprime našega prepotrebne društva z vso silo in ga z vsemi močmi podpiramo, ker le z združenimi močmi bomo lahko svoj smoter dosegli. Na to pa je gosp. kapelan Bratkovič v lepem in jedrnatem govoru navduševal zbrane ude k narodni vzajemnosti in organizaciji. Primerjal je društveno delovanje z onim vojaka, kakor se vojak mora vedno vežbati v orožju, da gre lahko vsak hip nad sovražnika, ravno tako je tudi naša dolžnost, da se vežbamo v političnem boju zoper našega sovražnika nemčurja. Za to pa je jako potrebno, da se večkrat zbiramo k skupnemu posvetovanju in čitamo dobre in poštene časopise, iz katarih se bomo vadili sukati orožje proti našim sovražnikom, kajti čitanje ni le samo gospodom potrebno, temveč danes mora tudi vsak zaveden kmet mnogo čitati. G. dr. Karlovsek poučeval nas je in nam dal navodilo, kako se moramo za prihodnji boj pripravljati, da bomo v stanu si našo na pol izgubljeno občino pri bodočih volitvah zopet nazaj pridobiti. Gosp. Rebek pa je pošteno karal posebno naše mladenci, kateri s svojo tovarišijo rajši ob nedeljah in praznikih v nemške gostilne v Celju zahajajo, kakor pa med svoje rojake Slovence v Narodni dom, koder bi se jim gotovo tako dobro ako ne boljše postreglo, kakor pa po nemčurskih gostilnah. V nemških gostilnah jih pa navadno imajo za bedake in še dostikrat povrh na ulico posadijo itd. Tudi oni bi se morali držati našega gesla: »Svoji k svojim!« — Novi odbor pa se je tako-le sestavl: g.

Josip Rebov, predsednik; Martin Vizjak, podpredsednik; Andrej Presker, tajnik; Štefan Šuh in ne Lubi, kakor sta »Domovina« in »Sl. Gospodar« poročala, blagajnik; Mat. Šmerc, knjižničar ter Josip Šusteršič, Josip Kač, Martin Gajšek in Frahc Sevšek, odborniki. Na predlog g. Preskerja se je tudi resolucija enoglasno sklenila, da se popolnoma strinja s sklepom zaupnega shoda v Celji zastran slovenske gimnazije, in da obstanek iste je le v Celju in nikjer drugje mogoč. Da bode novi odbor vse svoje moči zastavil za prospah in napredok tega društva, se že lahko iz tega razvidi, da je pri prvi svoji seji sklenil, že poleg dosedanjih časopisov »Slov. Gospodarja«, »Domovine«, »Domoljuba«, »Mira«, »Brivca«, »Kmetovalca«, še po eden iztis »Slovenskega Gospodarja«, »Domovine«, »Domoljuba« in štiri iztise »Našega Doma« naročiti. Skrbelo pa bode tudi, da se bode društvena knjižnica s primernimi knjigami tako povečala, da bode lahko vsak društvenik z berilom postrežen in je želeti, da bi se ga vsi prav obilno posluževali.

Slovensko katoliško akad. društvo „Danica“ na Dunaju je v svoji seji dne 1. maja sestavila sledenji odbor: Predsednik: cand. iur. Matija Lavrenčič, podpredsednik: stud. iur. Lovro Pogačnik, tajnik: stud. iur. Franju Schaubach, blagajnik: stud. phil. Rudolf Pregelj, knjižničar: stud. phil. Ivan Grafenauer in arhivar: stud. phil. Josip Pavlin.

Slovensko politično društvo „Naprek“ v Celju si je na svojem občnem zboru dne 27. m. m. izvolilo naslednji odbor: Predsednik g. dr. Jos. Karlovsek, podpredsednik g. dr. Iv. Dečko, tajnik g. Iv. Bovha, blagajnik g. Al. Terček. Ostali odborniki so gg.: notar L. Baš, Jos. Goričan, Iv. Rebek, Fr. Šribar in Iv. Likar.

Dekliška zveza bral. društva pri Sv. Barbari pod Mariborom priredi dne 17., 18. in 19. maja predstavo »Lurška pastarica«. Začetek ob 8. uri zvečer.

Cezanjevsko bralno društvo je preredilo dne 20. aprila prav lepo veselico. Velika sobana krasne nove šole je bila natlačena. Mešani zbor pod vodstvom gosp. nadučitelja je zapel več krasnih slovenskih pesmi res izvrstno. Igro »Ne vdajmo se!« so igrali mladenci in dekleta prav dobro. Če so tudi prvokrat na odru nastopili, so se obnašali kakor stari igralci. Treba je bilo gotovo mnogo truda in veselja, zato je bil pa tudi vspeh tako velik. Pri igri je dobila tudi »giftna krota« par po hrbtnu, kar je vse navzoče z veseljem napolnilo. Gospod nadučitelj je v svojem govoru lepo opisoval krasoto slovenskega jezika. Pri prosti zabavi so nas vrli mladenci od Sv. Križa razveseljevali z lepim petjem. Tudi šaljiva pošta je povzročila mnogo zabave. Cezanjevski mladenci in dekleta, preredite nam še večkrat tako veselje! Gojite prav radi lepo slovensko petje, čitajte pridno dobre knjige in časopise; »giftno kruto« pa, — jedno redi deklena blizu cerkve — iztirajte iz vaše sredine, da ne bo okužila čistega zraka vaše lične slovenske vasi.

Iz Sv. Jurija v Slov. gor. Dan 4. majnika t. l. je bil za tukajšnji kraj kaj zanimiv. Novoustanovljeno društvo »Edinost« je namreč imelo svoj prvi javni občni zbor. Akoprav nam ni bilo nebo prav milo, je bila vdeležba vendar prav povoljna. Moški zbor in nad 60 pevcev broječi mešani zbor je izborno rešil svojo nalogo. Občinstvo je bilo kar očarano od nežnih glasov naše nadobudne mladine, katera je v primeroma zelo kratkem času slavno pokazala, kaj slovensko grlo premore. G. predsednik I. Rošker pozdravi s krasnimi besedami došle zborovalce in ko še naznani, da slavnostnemu govorniku gospodu Korošecu ni bilo mogoče priti, da besedo g. Pergerju. Ta razлага v svojem govoru slavni rek: »Vse za vero, dom, cesarja!« — Zatem je sledilo zapisovanje udov; pristopilo jih je 80, tako, da danes društvo šteje 144 udov. Med vpisovanjem udov so se pele razne pesmi z moškim in mešanim zborom, da so bili poslušalci kar očarani.

Iz drugih krajev.

Razburkana Adrija. Močan veter je razburkal adrijansko morje dne 30. m. m. in 1. t. m. Pri tem se je zgodilo več nesreč. V Trstu je vrgel veter grško ladjo »Giorgia« ob »molo« pri svetilniku. Obsedel je na suhem. Trije parniki so imeli dovolj dela, da so ga oprostili. Dne 30. m. m. je bilo morje nemirno ves dan. V Benetkah se je primerila velika nesreča. Burja je vrgla ladijo »Matilde« s tako silo ob breg, da se je razbila. Trije mornarji so utonili. Kapitan in jeden mornar sta se rešila. Pri Chioggiji se je zgodilo isto ladiji »Ernesto«. En deček je utonil. V Trstu je po ulicah burja kar metala ljudi. Dve ženski, jednega starčka in jednega otroka je tako hudo vrgla, da so jih precej poškodovane prenesli v bolnišnico. Enoinsedemdesetletna Ivana Gregorič ima zlomljeno roko.

Prepir med častniki. Iz Charbina v Mandžuriji se poroča: V družbi ruskih častnikov sta se pogovarjala stotnik L. in poročnik S., kdo je močnejši. Naposled sta se šla za šalo metat. Poročnik S. je bil močnejši, kar je stotnika L. jezilo. Pričela sta se prepirati o nepravilnosti borenja in bivša prijatelja sta se ločila v jezi. Drugi dan je bil v zbirališču častnikov ples. Poročnik S. je stopil k stotnikovi ženi in jo prosil za ples. Bil je odklonjen. Poročnik je misil, da je stotnik L. to svoji ženi naročil, ter se je pritožil pri poveljniku. Ko je stotnik to čul, stopil je k poročniku ter ga opsoval, češ, da si je tako uplivanje izmisli. Poročnik je stotnika udaril s pestjo v obraz. Stotnik je potegnil revolver in na poročnika ustrelil. V prsi zadet se je poročnik zgrudil ter umrl v par minutah. Stotnik je bil obsojen v 15 letno prisilno delo, a sedaj je pomiloščen v trimesečni zapor.

Gospodarske drobtinice.

Proti mrazu. Dobro sredstvo proti mrazu je dim. Kadar se je nadjati zjutraj hudega mraza, naj se prav pridno kuri po vinogradih na več mestih. Zakuri se le vedno na isti strani, na katero veter vleče, tako, da dim gre po vinogradu, a ne na nasprotno stran. Za kurivo se vzamejo take stvari, ki dajo mnogo dima, kakor na primer: listje, pleve, razno cepje in smeti, pa tudi zeleno hajevina je dobra, ker ima skoraj največ dima v sebi. Več ko je dima, bolj ko se širi po vinogradu, boljše je. Kajti dim ima v sebi mnogo topline, ki razaplja in ne pusti, da bi se delal na zemlji mraz. Koder se dim vlači in kadi, tamkaj se ni batiti mraza. To so že večkratne poskušnje pokazale. Po mnogih krajih so prav pridno letos dne 30. mal. travna in 1. maja kurili po goricah; posebno okrog Virštanja, Bučke gorice, Zeč itd. in na ta način so obvarovali gorice pred hudo nesrečo — mrazom, ki jim je pretila. Kuriti se začne seveda pred solnčnim izhodom, to je od 3. do 7. ure zjutraj in se neha, ko solnce dobro obsije zemljo. Vinogradniki, kadar vam preti taka nesreča, pomagajte si s tem, precej dobrim sredstvom proti mrazu.

— Drugo tudi prav dobro sredstvo pa je, pokriti vsak trs na večer s papirjem ali pa s cunjam, ki se od zgoraj nekoliko z motovzom zaveže, da je trs tako, kakor da bi bil pod dežnikom. Seveda to je težavno in sitno delo, pa dobro le je, ako si ubogi in stiskani vinogradnik na ta način obvaruje zlahtno vinsko trtico pred mrazom, ki ga stane mnogo truda in znoja. Te dve sredstvi sta menda najbolji proti mrazu. Dober je prvi kakor drugi poskus, pa rekel bi, da drugi bi se bil skoraj boljši, ker pride vsaki trs lepo pod papirnato streho. A z dimom je bolj sitno, ker vedno na napačno stran sili, a pomagano je veliko. — Bog se usmili naših vinogradnikov in varuj, da bi jim ne bilo treba uporabljati teh sicer dobrih sredstev proti mrazu.

Zdolski.

Loterijske številke.

Linc 3. maja: 73, 90, 34, 74, 88,
Trst 3. maja: 23, 78, 43, 7, 13.

Razglas.

Občine, okrajni zastopi in kmetijske podružnice dobivajo lahko smodnik za streljanje proti toči za znižano ceno 76 vin. kilogram oo deželnega odbora štajerskega in sicer:

- a) v zabojih po 25 kilogramov;
- b) v sodih (znotraj vreča) po 112 kg.

Naročila se naj pošljejo deželnemu odboru pravočasno, t. j. dva ali tri tedne predno se smodnik rabi, da se zabranijo slučajne zamude pri pošiljanju, ker vlaki za prevažanje smodnika ne vozijo vsak dan.

Pri naročevanju naj se natanko naznani železniška postaja, do katere naj se pošlje smodnik.

Smodnik razpošilja c. in kr. topničarska

upravnica (k. u. k. Artill. Zeugsdepot) iz smodniškega skladišča v Kalsdorfu.

Cena smodniku je proračunjena z vkladanjem, potem z vožnino od smodniškega skladišča Kalsdorf do železnične postaje Kalsdorf za zabolj po 25 kg na 20 K 44 v. in za sode po 112 kg na 91 K 2 v.

Označena svota se naj pošlje z naročilom vred deželnemu odboru.

Nepokvarjeni sodi in vreče se vzamejo nazaj franko postaja Kalsdorf proti 15 % prisostjbini za obrabo.

Posebno pa se opozarja, da se smodnik, ki je kupljen za streljanje proti toči, **ne sme rabiti v noben drug namen.**

Gradec, dne 19. aprila 1902.

Od dežel. odbora štajerskega.

Društvena naznanila.

Dne 8. maja: »Katal. bral. društva na Polzeli« ob 3. uri pop. gledal. prepstava »Lurška pastarica« v prostorih g. župana Jul. Žigana.

Dne 11. maja: »Dekliške zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« velika spomladanska slavnost v gostilni gospe Slane.

* * * Predavanje o vinogradstvu in sadnjereji pri Sv. Jerneju pri Konjicah. Predava g. Ivan Bele. Začetek po večernicah.

? ? ? Bral. društva v Podvinčih pri Ptaju ob 3. uri popoldan v gostilni g. Vojškovi pogovori, igra in srečolov.

Vabilo

na

III. redni občni shod

Kmetijskega in konsumnega društva v Laškem

registr. zadruga z omejeno zavezo,
ki ji se bo vršil

na Binkoštni ponedeljek, dne 19. majnika ob 3. uri popoludne
v prostorih Hranilnice in posojilnice v Laškem

s sledеčim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje računa za 1. 1901.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Opomba: Ako bi ob zgoraj omenjeni urij ne bilo zadostno število gg. članov, se skliče eno uro pozneje drug občni shod, kateri bodo sklepali veljavno, ne glede na število udov.

Najboljši

je Barthelovo klajno apno,
ono prepreči lizavost in glodanje
lesa, prepreči mehčanje kosti, pre-
preči hujšanje, na-
redi živino ješčo,
ukrepi prebavlja-

prašček

nje, množi mle-
ko ter jajca, na-
redi živino moč-
nejšo in tvori trdo meso. 563 9-9

Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastonj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

za živino

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v kamnotisku.

Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Samo v teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna prljubljena

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanja
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnosti
se mora znakma za odgovor pridejati.

Proda se.

Dve novi štelazi (ena s 30 predalji), tehtnici itd. skupaj ali tudi posebej se proda. Vprašanja je poslati upravnosti »Slov. Gospodarja«. 214 2-1

Čevljarska obrt v Mariboru, ki je dosedaj izvrstno uspevala, se zelo po ceni prodaja. Naslov pri upravnosti. 228 3-1

Nova pritlična hiša, ki je še 9 let davka prosta, se proda. Maribor, Dučatschgasste 10. 231 3-1

Lepa hiša, v veliki fari na Spodnjem Štajerskem, s 5 sobami, kuhinjo, kletjo, prodajalnico, skladnicami, v kateri trgovina z mešanim blagom z vsphemom mnogo let obstoji, je brez blaga po nizki ceni in pod ugodnimi pogoji na prodaj. Zaradi zdravega stanja in dobre vade je tudi za gospode pokojnike (gg. duhovnike v poketu) prav primerena. Več se izve pri Tone Maloprou v Celji. 227 1-1

Album lepih in prljubljenih slovenskih napevov za citre, s podloženim besedilom. Najboljša izdaja izredno navduševalnih, v lahkem slogu posebno efektne prirejenih napevov. Cena knjige s 40 pesmi na 70 strani, 3 K, s 85 pesmi na 140 strani 5 K, s pošto 50 vin. več. Naslov: Josip Sorg, Dunaj, III., Köblgasse Nr. 17. 217 1-1

Zemljišče, katero meri 36 oralov, z lepimi travniki in rodovitim poljem in še nekoliko gozdov (meri 3 orale 120 m²), z lepim sadnim vrtom z gospodarskim po-

slopjem, dve hiši in dve kleti se proda za 3000 gld. Več se izve pri lastniku Janezu Žibret v Doropoljih, pošta Plannina na Štajerskem. 224 1-1

Proste službe.

Deklica 13 1/2 leta starca, iz poštene kmetske hiše, išče službe družini v kakem trgu v okolini Celja ali Savinjski dolini. Naslov: št. 58. pošta Polzela, Sav. dolina. 186 3-2

Služba organista in cerkovnika v Vurbergu pri Ptaju je izpraznjena. Prošnjiki za to službo naj se oglasijo do konca meseca junija t. l. pri cerkvenem predstojništvu v Vurbergu. 215 3-1

Krojaškega učenca in pomagala sprejme Körner, krojaški mojster v St. Ilju v Slov. gor. Delo čez leto in zimo. 210 2-1

Kleparskega učenca sprejme Janez Vochl, klepar (Spengler) v Hočah pri Mariboru. 219 3-1

Služba cerkovnika in orgljarja je izpraznjena in se zamore s 15. majem nastopiti. — Cerkveno predstojništvo v Sv. Rupertu nad Laškem pošta Sv. Jurij ob juž. železniči. 218 2-1

Kovačkega učenca sprejme takoj Matej Bregant v Orehovi vesi pošta Hoče. 123 1-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Razne

uradne pečate kuverte

s firmo
priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Venček cekvenih pesmij za šolarje

je izšel v VI. popravljenem natisu. — Komad velja 20 v., 50 komadov za 8 K 50 v., 100 komadov 16 K. proti predplači.

Poština za komad 4 v., za 50 in 100 komadov 30 v.
Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Zelo priljubljena knjižica mej mladino povsod, kjer so jo naročili.
Vsak šolarbi jo moral imeti.

Posetvo

10 minut od Sv. Trojice v Slov. gor. obstoječe iz travnika, njiv, gozda in obširnega sadonosnika z gospodarskim poslojem v skupnem merilu 10 oralov se prostovoljno in po ceni proda. Ponudbe: Upravnosti „Slov. Gosp.“ 195

Naznanilo.

Vsled toplega zimskega vremena bode bržkone tudi letos pokončala medena rosa trto.

V svrhu uničevanja medene rose (Oidium Tuckeri) oddaja deželno poskuševališče (Landes - Versuchsstation) v Gradcu (Heinrichstrasse 47) in deželno poskuševališče v Mariboru žvepleni prah v vrečah po 50 kg za 8 K (100 kg 16 K). — Pod 50 kg se ne oddaja.

Naročila se naj pošljejo z denarjem in z natančnim naznanim naslova (zadnje pošte ali železnične postaje) na jedno navedenih poskuševališč.

Žvepleni prah je najfinješe vrste (90 do 95% droben) in se njega čistost preiskuje pred pošiljanjem od deželnih strokovnjakov.

Vsaki pošiljatvi se pridene o porabi žvepla kratko navodilo.

197 3—3

Gradeč, 15. apr. 1902.

Od dežel. odbora štajer.

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Trojici v Slov. gor. naznana slav. občinstvu, da je prestavila svoj sedež od Sv. Trojice k Sv. Benediktu v Slov. gor. in se glasi:

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Benediktu v Slov. gor.

reg. zadruga z neom. zavezo.

Uraduje vsak četrtek od 8—12 ure in vsako nedeljo od 8—10 ure dopoludne. Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Posojila se dajejo po 5 1/2 %.

226 3—1

Odbor.

Darila za birmo!

Za deklice:
blago za obleke iz volne, iz satena, iz blaga, katero se zamore prati.

Za dečke:
sukno za obleke, meter po 50 kr. in naprej.

Velika izber!
Vse zelo po ceni!

211 3—2

Jožef Pichler
Maribor
Glavni trg 16.

Služba 196 3—3
cerkownika in organista

v Apačah je izpraznjena.
Prosilci, (nemškega jezika zmožni), v prvi vrsti cecilijanci, naj se oglasio do 20. maja pri cerkvenem predstojništvu v Apačah (Abstall) pri Radgoni.

Obleko za birmance
po 3 gld., 4 gld. ali 5 gld.
priporoča 232 1—1

Körner.
krojač v St. Ilju v Sl. gor.

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Trojici v Slov. gor. naznana slav. občinstvu, da je prestavila svoj sedež od Sv. Trojice k Sv. Benediktu v Slov. gor. in se glasi:

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Benediktu v Slov. gor.

reg. zadruga z neom. zavezo.

Uraduje vsak četrtek od 8—12 ure in vsako nedeljo od 8—10 ure dopoludne. Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Posojila se dajejo po 5 1/2 %.

226 3—1

Odbor.

Razglas.

Na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru vršil se bode od 16. do vključljivo 21. junija t. l. poletni tečaj za sadjarstvo in vinogradništvo in pa za viničarje in sadjarje.

V prvem razpravljalno se bode teoretično in praktično o poletnih opravkih v sadonosniku in vinogradu ter pokončavanju škodljivcev. Tečaj za viničarje in sadjarje ima pa namen vdeležence praktično izvezbat.

Stevilo vdeležencev tečaja za sadjarstvo in vinogradništvo je omejeno na 40, ono za viničarje in sadjarje na 30. V številu 40 za prvi tečaj zapovedani so že od c. kr. deželnega šolskega sveta poslani učitelji.

Vdeleženci tečaja za viničarje in sadjarje dobijo v razmerji k sredstvom, ki so za to na razpolago, primerne podpore. Takih podpor so deležni revni posestniki ali njih revni sinovi, ki na domačem posestvu delajo, ali pa viničarji takih posestnikov. To je treba dokazati z od občine potrjenim spričevalom.

Oglasila se sprejemajo do 1. junija pri podpisanim ravnateljstvu. Maribor, majnika 1902.

Ravnateljstvo

220 3—1

deželne sadjarske in vinarske šole.

Vabilo
na

III. redni občni shod

Hranilnice in posojilnice v Laškem

reg. zadruga z neom. zavezo,

koji se bo vršil

na Binkoštni ponedeljek dne 19. maja t. l.
popoludne ob 4. uri

v lastnih prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Volitev dveh računskih pregledovalcev.
4. Potrjenje računa za l. 1901.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Opomba: Ako bi ob zgoraj omenjeni urri ne bilo zadostno število gospodov članov, se skliče eno uro pozneje drug občni shod, kateri bode sklepal ne glede na število udov, veljavno.

Slovenska liturgična knjiga!

Novo!

Novo!

Obrednik za organiste.

Obsegata vse obrede, ki se obhajajo med letom po župnijskih cerkvah na deželi n. pr. na Svečnico, Pepešnico, Cvetno nedeljo, Veliki teden, Markovo i. t. d., blagoslavljanje vode na praznik sv. Treh kraljev, vina na god sv. Janeza, hiš na god sv. Treh kraljev, nove šole, novih orgel i. t. d., sprejem novega župnika, škofa i. t. d. Knjiga lično v platno vezana z rudečo obrezo stane s pošto vred 1 K 60 v. pri založniku č. g. M. Štrakl, kn. šk. revidentu v Mariboru, Štajersko.

Novo!

Novo!

Koralni napevi v navadnih notah!

Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsja, ječema, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje.
Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranje
semena, jednakomerno
in hitro sejanje.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K po povzetju.
Prospekti na zahtevanje.
Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25—16 Dunaj XII, Neubaugürtel 7—9.

208 14-2

je naslov za vinorece zelo

koristni knjižnici (s podobami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem,

Komad za 50 vin.**VINO!**

pristno in izborne iz lastnih slovečih Konjiških goric, katero je obče priljubljeno ker je rujna kapljica, odda se v sledečih množinah in cenah:

70 hl	belega od 1. 1901 po 44—50 K 1 hl
60 „	belega „ „ 1900 „ 64—70 „ „
35 „	črnine „ „ 1901 „ 70 „ „

Peter Dobnik,

206 3-2 posestnik v Konjicah.

Kupci naj se oglasijo direktno na prodajalca!

Vzorci se pošljejo brezplačno.

VINO!**Zajamčeno****pristno mašno vino.**

Kmetijsko društvo v Vipavi priporočil je ljubljanski škofijiški ordinarijat v svojem glasilu leta 1898. za nakup zajamčeno pristnega mašnega vina veleč. duhovščini, zato, ker je omenjeno društvo glede razpošiljanja mašnih vin na vsega nadzorstvom žup. dekanu v Vipavi.

Razpošilja se od 200. maja naprej po 84 kr. in više po stopirjah kvalitete za 100 litrov loco kolodvor Postojina. Rudeče namizno vino in večje množine ceneje.

Na zahtevanje se pošilja vzorce. Posoda se zaračuni po dobavni ceni, ali se ista franko vrne v šestih tednih.

190 3-3

Kmetijsko društvo v Vipavi (Kranjsko).

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medyatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakvrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medyatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 28

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Zahtevajte pri svojih
trgovcih

**Ciril in Metodovo
kavino primes,**

ki je najboljša!

204 5-2

Naznanjam, da se nahaja moja preje dr. Radeya

notarska pisarna

od 15. maja t. l. naprej

pri novem sodnem poslopuju**Marijine ulice**

in ne več v dosedanjem prostoru, kjer bo odslej **advokatska** pisarna, in da shramim akte c. kr. notarja dr. Radeya, katere sem in bom prevzel, v svoji novi pisarni, kjer prevzemam tudi vsa nova v delokrog notarjev spadajoča dela.

Jak. Kogej,

c. kr. notar. substit.

230 3-1

Semena!**Semena!****Razne vrste pese (rone)**

dalje raznovrstno **semena za zelenjavno, cvetlice**, posebno pa za detelje in trave

vseh vrst in v najboljši kvaliteti priporoča

89 12-8

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor

Lepa hiša

225 3-1

z 10 sobami, dobro obiskovano gostilno (Einkehr-Gasthaus), ob glavni cesti in na ugodnem prostoru, 5 minut od mesta Celje in 3 minute od mestnega parka **se proda** ali da v najem **z vsem pohištvo** za gostilno. — Naslov pri upravnosti.